

Komunikacja językowa, wspomagająca i alternatywna

1. METRYCZKA	
Rok akademicki	2023/2024
Wydział	Wydział Lekarsko-Stomatologiczny
Kierunek studiów	Logopedia ogólna i kliniczna
Dyscyplina wiodąca	Nauki medyczne
Profil studiów	ogólnoakademicki
Poziom kształcenia	II stopnia
Forma studiów	stacjonarne
Typ modułu/przedmiotu	obowiązkowy
Forma weryfikacji efektów uczenia się	egzamin
Jednostka prowadząca /jednostki prowadzące	Zakład Logopedii i Emisji Głosu, Centrum Logopedyczne IPS UW, 02-927 Warszawa, ul. Karowa 20
Kierownik jednostki/kierownicy jednostek	dr hab. Olga Jauer-Niworowska
Koordinator przedmiotu	Dr Kmila Potocka-Pirosz
Osoba odpowiedzialna za sylabus	Dr hab. Olga Jauer-Niworowska
Prowadzący zajęcia	Dr hab. Olga Jauer-Niworowska,

2. INFORMACJE PODSTAWOWE			
Rok i semestr studiów	II rok , I semestr	Liczba punktów ECTS	6,8

FORMA PROWADZENIA ZAJĘĆ	Liczba godzin	Kalkulacja punktów ECTS
Godziny kontaktowe z nauczycielem akademickim		
wykład (W)	30	
seminarium (S)		
ćwiczenia (C)		
e-learning (e-L)		
zajęcia praktyczne (ZP)		
praktyka zawodowa (PZ)		
Samodzielna praca studenta		
Przygotowanie do zajęć i zaliczeń	15	

3. CELE KSZTAŁCENIA

C1	Zapoznanie studentów ze specyfiką języka, jako systemu przekazu i odbioru komunikatu oraz form niesienia pomocy osobom pozbawionych umiejętności wykorzystania kanału fonicznego do przekazu treści informacji. Kurs pozwolić ma na świadomy wybór drogi komunikacji, jak również wstępnej weryfikacji efektywności wykorzystania pozawerbalnego sposobu komunikacji.
C2	
C3	

4. EFEKTY UCZENIA SIĘ

Numer efektu uczenia się	Efekty w zakresie
Wiedzy – Absolwent zna i rozumie:	
W1	elementy procesu komunikacji (nadawca-odbiorca-komunikat) oraz różnice między komunikacją foniczną i niewerbalną
W2	pojęcie komunikacja alternatywna i wspomagająca (AAC)
W3	zasady wprowadzania wybranych systemów w procesie komunikacji z osobami niemówiącymi (np. Piktogramów, PCS, fonogestów, alfabetu Lorma, systemu Bliss)
Umiejętności – Absolwent potrafi:	
U1	omówić najważniejsze systemy AAC
U2	wykorzystać dostępne narzędzia do wspomagania i zastąpienia komunikacji werbalnej

U3	dokonywać diagnozy dzieci i dorosłych z zaburzeniami porozumiewania się oraz dostosować kanał komunikacyjny do ich potrzeb i możliwości
U4	programować terapię pacjentów z zaburzeniami porozumiewania się

Kompetencji społecznych – Absolwent jest gotów do:

K1	Indywidualizacji metod pracy z osobami niemówiącymi

5. ZAJĘCIA

Forma zajęć	Treści programowe	Efekty uczenia się
wykład	<p>Wyjaśnienie terminu komunikacja i charakterystyka elementów składowych – różnice między komunikacją werbalną i niewerbalną</p> <p>Wyjaśnienie znaczenia pojęcia „komunikacja wspomagająca i alternatywna” (AAC) – czym jest i komu służy? Charakterystyka użytkowników AAC jako grupy o zróżnicowanych potrzebach.</p> <p>Poznanie metod i środków wykorzystywanych w komunikacji alternatywnej i wspomagającej w edukacji i terapii osób z zaburzeniami porozumiewania się.</p> <p>Omówienie wybranych systemów komunikacyjnych: Makaton, Coghmo, fonogesty, język migowy i migany, daktylografia, piktogramy, symbole PCS, symbole PECS, symbole Bliss, alfabet Lorma.</p> <p>Wykorzystanie specjalistycznego sprzętu komputerowego. Komunikatory. Narzędzia high-tech.</p> <p>Kształtowanie umiejętności dokonywania diagnozy potrzeb i możliwości komunikacyjnych osób z zaburzeniami komunikowania się. Jak wprowadzać AAC. Planowanie terapii. (ilustracja materiałem filmowym)</p> <p>Rozwijanie świadomości indywidualizacji doboru metod komunikacji alternatywnej i wspomagającej do możliwości psychofizycznych pacjentów z zaburzeniami porozumiewania się.</p> <p>Kształtowanie postawy wrażliwości zawodowej zarówno w odniesieniu do osób z zaburzeniami porozumiewania się, jak i gotowości współpracy z ich rodziną oraz innymi specjalistami</p>	<i>Dotyczy wszystkich</i>

6. LITERATURA

Obowiązkowa

1. J. J. Bleszyński (red.), Alternatywne i wspomagające metody komunikacji, Oficyna Wydawnicza „Impuls”, Kraków 2006.
2. M. Grycman, A. Smyczek (red.), Wiem, czego chcę! Doświadczenia polskich terapeutów i użytkowników wspomagających sposobów porozumiewania się (AAC), Stowarzyszenie Mówić bez słów, Kraków 2004.
3. M. Grycman, Sprawdź, jak się porozumiewam, Stowarzyszenie Rehabilitacyjne Centrum Rozwoju Porozumiewania, Kraków 2009.
4. A. Lechowicz, Komputerowe wspomaganie procesu komunikacji niewerbalnej dzieci z wieloraką niepełnosprawnością, Wydawnictwa

Szkolne i Pedagogiczne, Warszawa 2005.
5. A. Smyczek, B. Bolon, A. Bobińska-Domżał, J. Guzik, Twoje znaki, moje słowa i zabawa już gotowa! Projekt edukacyjny dla rodzin dzieci niepełnosprawnych niemówiących, używających komunikacji alternatywnej i wspomagającej, Stowarzyszenie Mówić bez słów, Kraków 2006.
6. S. Tetzchner, H. Martinsen (przekł. W. Loebel, A. Smyczek, A. Loebel-Wysocka, J. Gałka-Jadzewicz), Wprowadzenie do wspomagających i alternatywnych sposobów porozumiewania się, Wyd. Stowarzyszenie na Rzecz Propagowania Wspomagających Sposobów Porozumiewania się „MÓWIĆ BEZ SŁÓW”, Warszawa 2002.
Artykuły i pozycje podawane na bieżąco.

Uzupełniająca

7. SPOSOBY WERYFIKACJI EFEKTÓW UCZENIA SIĘ

Symbol przedmiotowego efektu uczenia się	Sposoby weryfikacji efektu uczenia się	Kryterium zaliczenia
Np. A.W1, A.U1, K1	Pole definiuje metody wykorzystywane do oceniania studentów, np. kartkówka, kolokwium, raport z ćwiczeń itp.	Np. próg zaliczeniowy
	Przedmiot kończy się pisemnym zaliczeniem w formie testu jednokrotnego i wielokrotnego wyboru z punktami ujemnymi za błędy	60%
	Obecność	Dopuszczone 2 nieobecności

8. INFORMACJE DODATKOWE

Prawa majątkowe, w tym autorskie, do sylabusu przysługują WUM. Sylabus może być wykorzystywany dla celów związanych z kształceniem na studiach odbywanych w WUM. Korzystanie z sylabusu w innych celach wymaga zgody WUM.

UWAGA

Końcowe 10 minut ostatnich zajęć w bloku/semestrze/roku należy przeznaczyć na wypełnienie przez studentów Ankiety Oceny Zajęć i Nauczycieli Akademickich